

lem har. Men disse Forestillinger vil han jo for Tiden ikke insistere paa at faa realiseret. Det ærede Medlem gentog sin Bæbrejdelse fra i Gaar mod mig for, at jeg ikke havde fremsat Lovforslaget i samme Affattelse, som det havde faaet ved anden Behandling her i Tinget i Fjor. Jeg maa hertil paa ny sige, at jeg synes, det er rigtigt, naar man fremsætter et Lovforslag, at man helt igennem vedstaar det, helt igennem er villig til at tage Ansvaret derfor. Blandt de Ændringer, der blev vedtaget i Fjor, var der nogle, jeg kunde sympatisere med, og dem har jeg optaget i Lovforslaget; andre kunde jeg ikke sympatisere med, men jeg vilde gaa med til dem, hvis det var fornødent for Lovforslagets Gennemførelse, og det samme vil jeg i Aar. Men jeg ønsker, at Ansvaret for saadanne Bestemmelers Tilføjelse i hvert Fald til en vis Grad bliver præciseret ved, at de fremsættes fra anden Side, og Forholdet er altsaa fremdeles dette, at for saa vidt Rigsdagen ønsker disse Ændringer gennemført, som blev vedtaget i Fjor, vil jeg ikke stille mig afvisende der overfor. — Det ærede Medlem fra Næstved gjorde mig det Spørgsmaal, om man kunde gøre Regning paa, at der vilde blive givet Tinget Tid til at overveje det Lovforslag om Ændringer i Nationalbankens Oktroj, som jeg har bebudet fremsat af Regeringen. Dertil kan jeg kun svare, at der selvfølgelig vil blive givet Rigsdagen fornøden Tid til at overveje det. Og for saa vidt det ærede Medlem udtalte, at han ønskede i denne Forbindelse en Drøftelse af Nationalbankens hele Stilling til den nuværende Situation, har jeg ikke noget derimod at indvende. Jeg tror, det vilde være meget sundt, om vi i det hele fik Lejlighed til at drøfte Nationalbankens Stilling til den nuværende Situation.

Jeg svarede i Gaar det ærede Medlem fra Saksjøbing (Rørdam), at de strengere Fordringer, han og det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) ønskede gennemført, kunde vi vel altid komme til. Hertil siger det ærede Medlem: Nu har vi i 6 Aar forhandlet om denne Sag uden at komme videre, og saa mener han, der ikke vil være stor Udsigt til frugtbare Forhandlinger senere om at komme videre med Hensyn til de Fordringer, der skal stilles til Banker. Jeg vil hertil sige, at naar man har forhandlet i 6 Aar om denne Sag, er det som bekendt et ganske bestemt Punkt, om hvilket Uenigheden har drejet sig, og som man ikke har kunnet komme ud over. Ingen beklager mere end jeg, at dette har

været Tilfældet. Jeg vilde ønske, man kunde komme ud over det, for ellers, saa snart vi gaar over til at tale om Enkeltheder, ogsaa i Retning af de Fordringer, som bør stilles til Sikkerhed og Kontrol, er der ikke principielle Uoverensstemmelser mellem os, saa drejer det sig kun om, hvad vi paa det givne Tidspunkt anser det for praktisk og nødvendigt at gennemføre. Og i saa Henseende vil jeg da gerne sige dette, at vi staar her overfor en begyndende Lovgivning, fuldstændig begyndende for Bankernes Vedkommende, Sparekasserne har vi i Forvejen en Lov om, men den er ret primitiv i hele sin Affattelse. Jeg tror, man staar sig ved at gaa lidt langsomt til Værks i Retning af de strengere Fordringer, man vil stille, og at man bør overveje nøje, hvilke Fordringer man stiller, fordi man samtidig med at forhindre Svindel og Uorden ikke gerne skulde udsætte sig for at skade det sunde Forretningslivs Udvikling.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) konstaterede, at hans Stilling til disse Lovforslag har været ubetinget velvillig, og han saa med øjensynlig Jalousi paa Forskellen mellem den Maade, hvorpaa jeg havde imødegaaet hans Bemærkninger, og den Venlighed, jeg havde lagt for Dagen overfor flere af de øvrige Ordførere, navnlig de ærede Medlemmer fra Næstved (Andreasen) og Nyborg (Birch). Men det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds tager fejl, naar han tror, at jeg ikke stillede mig velvilligt ogsaa overfor ham. Jeg synes kun, der er Grund til at sige, at det ærede Medlem i dette Spørgsmaal vilde anlægge en temmelig bred Synsmaade. Vi staar overfor en Lovgivning, som kun tilsigter Organisering og Ordensbestemmelser for vore Pengeinstitutter, Bestemmelser, som aldeles ikke griber ind i disse Pengeinstitutters Virksomhedsomraade, idet vi netop indtager det principielle Standpunkt, at Virksomheden, den Maade, hvorpaa den udøves, maa disse Institutter selv iagttage, og paa det Omraade maa de gøre de Erfaringer, som gøres fra Dag til Dag. Jeg fandt det temmelig urimeligt at optage en Diskussion om de europæiske Bankers Forhold i al Almindelighed i denne bestemte Anledning, og navnlig fandt jeg det urimeligt, at man, fordi de europæiske Bankers Forhold for Tiden frembyder meget karakteristiske Tegn, derfor skulde udsætte denne Sag, som har været Genstand for Overvejelser her i saa mange Aar. Det forholder sig ikke rigtigt, som det ærede Medlem mente, at